

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๐

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติและอัตราภาษีอากรของประมวลรัษฎากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจน รัดกุม เป็นธรรม และให้การจัดเก็บเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒ ในประมวลรัษฎากรนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่ารวมถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“อำเภอ” หมายความว่า นายอำเภอ สมุห์บัญชีอำเภอ หรือสมุห์บัญชีเขต

“นายอำเภอ” หมายความว่าหัวหน้าเขต และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

“ที่ว่าการอำเภอ” หมายความว่าที่ว่าการเขต และที่ว่าการกิ่งอำเภอด้วย

“องค์การของรัฐบาล” หมายความว่า องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลและกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความว่ารวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลด้วย

“ประเทศไทย” หรือ “ราชอาณาจักร” หมายความว่ารวมถึงเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไป และตามความตกลงกับต่างประเทศด้วย”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ เอกาทศ และมาตรา ๓ ทวาทศ แห่งประมวลรัษฎากร

“ มาตรา ๓ เอกาทศ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรมีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้โดยอนุวัติรัฐธรรมนูญ ”

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 มาตรา ๓ ทวาทศ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๓ เอกาทศ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๓

“ “บริษัทเงินทุน” หมายความว่า บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) และ (๒๒) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย ดอกเบี้ยสลากออมสิน ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาลเฉพาะประเภทฝากเพื่อเรียกและประเภทฝากประจำ ซึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหกเดือน หรือดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรเฉพาะที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามประเภทออมทรัพย์ ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนและไม่ใช้เช็คในการถอน รวมตลอดถึงเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาไม่ถึงสามเดือน

(๒๒) เงินได้จากการขายหรือโอนโดยมีค่าตอบแทนซึ่งหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะที่ได้ขายหรือโอนภายหลังหกเดือนนับแต่วันที่ได้หลักทรัพย์นั้น”

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๑๔) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ซึ่งได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีอย่างบุคคลธรรมดา และเงินส่วนแบ่งกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลแต่มิใช่กองทุนรวม”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๒ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๔๒ ตรี เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่ต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่มีกริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มียู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของ (จ) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวมที่เหลือสำหรับส่วนที่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๓๐

(๒) เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีใช้บริษัทจดทะเบียนที่เหลือสำหรับส่วนที่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๕”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๗ เบื้องแล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

“(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือหุ้นกู้ขององค์การของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จากบริษัทเงินทุนหรือดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้รับก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๖”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ทวิ ให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทนผู้ขายสินค้าทอดหนึ่งทอดใด หรือทุกทอดที่ซื้อสินค้าขององค์การของรัฐบาล ตามวิธีการ อัตรา และประเภทสินค้าตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับเงินได้จากการขายสินค้านั้น”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ จัตวา ภายใต้บังคับมาตรา ๖๔ การขึ้นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๗ ตริ หรือมาตรา ๕๗ เบญจ ถ้ามีภาษีต้องเสียให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่พร้อมกันขึ้นรายการ”

ข้อ ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๕๗ เบญจ ถ้ากรียามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมีเงินได้พึงประเมินอื่นด้วยหรือไม่ กรียาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามี เฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือว่าเป็นเงินได้ของสามีตามมาตรา ๕๗ ตริ ก็ได้

ในกรณีที่กรียาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามีและกรียาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ดังนี้

(๑) สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๗ (๑) (ก)

(๒) สำหรับบุตรตามมาตรา ๔๗ (๑) (ก) คนละ ๑,๐๐๐

บาท

(๓) สำหรับเมียประกันภัยตามมาตรา ๔๗ (๑) (ง)

วรรคหนึ่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

(๔) สำหรับเงินบริจาคส่วนของคนตามมาตรา ๔๗ (๓)

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๒) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

ถ้าสามีและภริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกิน ๑๒,๕๐๐ บาท ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามีและภริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน ”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๗๑ ในกรณีที่

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดไม่ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามกฎหมายในส่วนนี้ หรือมิได้ทำบัญชีหรือทำไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๖๘ ทวิ หรือไม่นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นมาให้เจ้าพนักงานประเมินทำการไต่สวนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๒๓ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี

ในอัตราร้อยละ ๕ ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือ ยอดขายก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของรอบระยะเวลาบัญชีแล้วแต่ อย่างใดจะมากกว่า ถ้ายอดรายรับก่อนหักรายจ่ายหรือยอดขาย ก่อนหักรายจ่ายดังกล่าวไม่ปรากฏ เจ้าพนักงานประเมินมี อำนาจประเมินโดยอาศัยเทียบเคียงกับยอดในรอบระยะเวลา บัญชีก่อนนั้นขึ้นไป ถ้ายอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนนั้น ขึ้นไปไม่ปรากฏให้ประเมินได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด มิได้ลงรายการหรือลงรายการไม่ครบถ้วน หรือไม่ตรงตามความ จริงในบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๖๘ ทวิ เป็นเหตุให้ไม่ต้องเสียภาษี หรือเสียภาษีน้อยลง เจ้าพนักงาน ประเมินมีอำนาจประเมินภาษีที่ขาดตามอัตราภาษีในมาตรา ๖๗ และอาจสั่งให้ผู้ต้องเสียภาษีเสียเงินเพิ่มขึ้นอีกสองเท่าของ จำนวนภาษีที่ขาดก็ได้

(๓) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด มิได้ ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๗ เจ้าพนักงาน ประเมินมีอำนาจสั่งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นปฏิบัติ ตามคำสั่งของอธิบดีให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับ

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

คำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือสั่งให้จัดบุคคลมาปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี ณ สำนักงานของเจ้าพนักงานประเมินให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วก็ได้ ถ้าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภายในอัตราและตามวิธีการดังที่กล่าวใน (๑)

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่เป็นการเสื่อมสิทธิที่เจ้าพนักงานประเมินจะประเมินให้เสียภาษีตามบทบัญญัติในมาตราอื่น

การประเมินตามความในมาตรานี้ จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้”

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ภาษีจากกำไรสุทธิ

(๑) บริษัทจดทะเบียน ร้อยละ ๓๐

(๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

นอกจาก (๑) ร้อยละ ๓๕”

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ข้อ ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ บัณฑิต แห่ง
ประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๑๘ บัณฑิต ในกรณีรัฐบาล องค์การของรัฐบาล
หรือเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
อื่นเป็นผู้จ่ายเงินค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับจ้างซึ่งมีหน้าที่เสียภาษี
การค้ำตามประเภทการค้า ๔. ชนิด ๑ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า
ให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้ำจากเงินที่จ่ายในอัตราตามบัญชีอัตรา
ภาษีการค้ารวมทั้งภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล
กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาล หรือกฎหมายว่าด้วยรายได้
จังหวัดด้วย

ผู้จ่ายเงินตามวรรคหนึ่งต้องนำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้อง
หักไปส่งอำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ ภายในวันที่เจ็ดของ
เดือนถัดจากเดือนที่จ่ายเงินนั้น ไม่ว่าตนจะได้หักไว้แล้วหรือ
ไม่พร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการหักภาษีการค้ำตามแบบที่
อธิบดีกำหนด และให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีการค้ำ
ของผู้รับจ้างในเดือนภาษี ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๓ และ
มาตรา ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข้อ ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน

“มาตรา ๑๐๕ ทวิ ในการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ (๑) หรือผู้ประกอบการให้เข้าซื้อทรัพย์สิน การขายหรือการรับจ้างทำของตามมาตรา ๑๐๕ (๒) เฉพาะผู้ซึ่งกระทำเป็นปกติธุระ ทำต้นขั้วหรือสำเนาใบรับ และเก็บต้นขั้วหรือสำเนาใบรับเช่นว่านี้ไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันที่ออกใบรับ

ถ้าปรากฏว่าการรับเงินหรือรับชำระราคาที่ต้องทำต้นขั้วหรือสำเนาใบรับตามวรรคหนึ่ง ไม่มีต้นขั้วหรือสำเนาใบรับให้สันนิษฐานว่าไม่ได้ออกใบรับ

ใบรับและต้นขั้ว หรือสำเนาใบรับตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีตัวเลขไทยหรืออารบิก และอักษรไทยให้ปรากฏข้อความต่อไปนั้

(๑) เลขที่ทะเบียนการค้าตามประมวลรัษฎากรของผู้ออกใบรับ ถ้าผู้ออกใบรับเป็นผู้ประกอบการค้า

(๒) ชื่อหรือยี่ห้อของผู้ออกใบรับ

(๓) เลขลำดับของเล่มและของใบรับ

(๔) วันเดือนปีที่ออกใบรับ

(๕) จำนวนเงินที่รับ

(๖) ชนิด ชื่อ จำนวนเงินและราคาสินค้าในกรณีการขายหรือให้เช่าซื้อสินค้าเฉพาะชนิดที่มีราคาตั้งแต่หนึ่งร้อยบาทขึ้นไป

ในกรณีผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้ขายส่ง ขายสินค้าให้แก่ผู้ซึ่งทำการค้าสินค้าประเภทเดียวกับสินค้าที่ขายนั้นให้แสดงชื่อหรือยี่ห้อและที่อยู่ของผู้ซื้อไว้ในใบรับที่ต้องออกตามวรรคหนึ่งด้วยทุกราวที่ได้รับชำระเงินหรือชำระราคา ข้อความในใบรับ เช่นว่านี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศให้มีภาษาไทยกำกับไว้ด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กิจการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง "

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกความใน ๕. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ทั่วยหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้

แทน

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ที่ต้องเสีย อากร	ผู้ที่ต้องจัด นำแสตมป์
“๕. (๑) <u>ตั๋วแลกเงินหรือ</u> <u>ตราสารทำนองเดียว</u> <u>กันที่ใช้อย่างตัว แลก</u> <u>เงิน</u> ฉบับละ (๒) <u>ตั๋วสัญญาใช้เงิน</u> <u>หรือตราสารทำนอง</u> <u>เดียวกันที่ใช้อย่างตัว</u> <u>สัญญาใช้เงิน</u> ฉบับละ <u>ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร</u> ถ้าตัวออกเป็นสำหรับ และฉบับแรกในสำหรับ นั้นปิดแสตมป์บริบูรณ์ แล้ว ฉบับอื่นๆ ไม่ ต้องปิดอีก แต่ต้อง สลักหลังฉบับนั้น ๆ ไว้ว่า ได้เสียอากร แล้ว”	๑ บาท	ผู้ส่งจ่าย	ผู้ส่งจ่าย
	๑ บาท	ผู้ออกตัว	ผู้ออกตัว

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ข้อ ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของ ๑๑ ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ที่ต้อง เสียอากร	ผู้ที่ต้องจัด นำแสตมป์
“๑๑. (๑) <u>ใบหุ้นหรือใบ</u> <u>หุ้นกู้ หรือใบรับ</u> <u>รองหนี้ของบริษัท</u> <u>สมาคม คณะบุคคล</u> <u>หรือองค์การใด ๆ</u>	๑ บาท	ผู้ทรง ตราสาร	ผู้ทรง ตราสาร”

ข้อ ๒๐ ให้ยกเลิกความใน ๑๐. ๑๒. ๑๔. ๑๕. ๒๔. ๒๕. ๒๖. และ ๒๗. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องจัด มาให้แสตมป์
“๑๐. <u>บิลออฟเลดิง</u> <u>หมายเหตุ</u> ถ้าออกเป็นสำหรับให้ ปิดแสตมป์ตาม อัตราทุกฉบับ	๑ บาท	ผู้กระทำ ตราสาร	ผู้กระทำ ตราสาร
๑๒. <u>เช็ค หรือหนังสือ</u> <u>คำสั่งใดๆซึ่งใช้แทน</u> <u>เช็ค ฉบับละ</u>	๑ บาท	ผู้สั่งจ่าย	ผู้สั่งจ่าย
๑๔. <u>เลตเตอร์ออฟเครดิต</u> (ก) ออกในประเทศ ไทย เงินต่ำกว่า ๖,๐๐๐ บาท	๑๒ บาท	ผู้ออก ตราสาร	ผู้ออก ตราสาร
เงินตั้งแต่ ๖,๐๐๐ บาท ขึ้นไป	๒๐ บาท	ผู้ออก ตราสาร	ผู้ออก ตราสาร

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสดงตน	ผู้ที่ต้องเสีย อากร	ผู้ที่ต้องจัด นำแสดงตน
(ข) ออกในต่าง ประเทศและ ให้ชำระเงิน ในประเทศไทย คราวละ	๑๐ บาท	ผู้ทรง คนแรกใน ประเทศไทย	ผู้ทรง คนแรกใน ประเทศไทย
<u>หมายเหตุ</u> ตราสารเลตเตอร์ออฟ เครดิตที่ออกในประเทศ ไทยและให้ชำระเงินใน ต่างประเทศ ต้องทำ สำเนาเก็บไว้ในประเทศ ไทย ส่วนการเสียอากร ให้ปิดแสดงตนปรีบูรณ์ เฉพาะในฉบับสำเนา ดังกล่าวนี้			

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ที่ต้องเสีย อากร	ผู้ที่ต้องจัด นำแสตมป์
๑๕. <u>เช็คสำหรับผู้เดินทาง</u>			
(ก) ออกในประเทศ ไทย ฉบับละ	๑ บาท	ผู้ออกเช็ค	ผู้ออกเช็ค
(ข) ออกในต่างประเทศ แต่ให้ชำระ ในประเทศไทย ฉบับละ	๑ บาท	ผู้ทรง คนแรกใน ประเทศไทย	ผู้ทรง คนแรกใน ประเทศไทย
๒๔. <u>หนังสือบริคณห์สนธิ ของบริษัทจำกัด ที่ ส่งต่อนายทะเบียน</u>	๑๐๐ บาท	ผู้เริ่มก่อการ	ผู้เริ่มก่อการ
๒๕. <u>ข้อบังคับของบริษัท จำกัด ที่ส่งต่อนาย ทะเบียน</u>	๑๐๐ บาท	กรรมการ	กรรมการ

ลักษณะแห่งตราสาร	ค่าอากร แสตมป์	ผู้ต้องเสีย อากร	ผู้ต้องชำระ ค่าแสตมป์
๒๖. <u>ข้อบังคับใหม่</u> หรือ <u>สำเนาหนังสือบริ-</u> <u>คณห์สนธิ</u> หรือ <u>ข้อ</u> <u>บังคับของ บริษัท</u> <u>จำกัด</u> ซึ่ง <u>เปลี่ยน</u> <u>แปลงใหม่</u> ที่ส่งต่อ <u>นายทะเบียน</u>	๒๐ บาท	กรรมการ	กรรมการ
๒๗. <u>หนังสือสัญญาจ้าง</u> <u>หุ้นส่วน</u> (ก) หนังสือสัญญา จัดตั้งห้างหุ้น ส่วน (ข) หนังสือสัญญาที่ แก้ไขสัญญาจัด ตั้งห้างหุ้นส่วน	๕๐ บาท ๒๐ บาท	ผู้เป็น หุ้นส่วน	ผู้เป็น หุ้นส่วน ผู้เป็น หุ้นส่วน”

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ข้อ ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(๑) ถ้าผู้มีเงินได้ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเป็นดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากที่ได้ฝากไว้ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาดอกเบี้ยดังกล่าวส่วนที่เฉลี่ยเป็นของระยะเวลาก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษี

(๒) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรที่ได้รับในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ถ้าเป็นดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากที่ครบกำหนดเวลาฝากก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษี

ข้อ ๒๒ เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

(๑) ที่ได้รับก่อนหรือในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ยังคงได้รับยกเว้น

(๒) ที่ได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้มีเงินได้ จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตามมาตรา ๔๘ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากรก็ได้

(๓) ที่ได้รับภายหลังระยะเวลาตาม (๒) ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตามมาตรา ๔๘ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๒๓ ตราสารเช็กที่ลงวันเดือนปีที่ออกเช็กในวันหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เสียอากรให้ครบตามอัตราในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ทั้งนี้ ตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๔ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกต้องยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่จะต้องยื่นรายการภายใน พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

(๒) ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

พลเรือเอก สงัด ชลออยู่

หัวหน้าคณะปฏิวัติ